

Underbilag 1 til Bilag XXIII.

Skrivelse af 26. August 1921 til Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

I Besvarelse af det kgl. Ministeriums behagelige Skrivelse af 12. April d. A. (J. N. A. 2423) angaaende Indsamling af Materiale med den forestaaende Toldrevision for Øje skal Komiteen

— — — udtale følgende angaaende Engros-Handelens Ønsker og Synspunkter vedrørende den forestaaende Toldlovsrevision:

Den Udvikling, der har kendetegnet Danmarks Toldpolitik gennem hele det 19de Aarhundrede og sidst ved Toldloven af 1908, har i det store og hele haft Købmandens Sympati, da denne er bedst tjent med saa stor Frihandel som muligt. Den yderligere Lettelse, som Handelens Udøvere har nydt godt af ved en udstrakt Anvendelse af Transit- og navnlig Kreditoplaget, har naturligvis haft den største Betydning for Opretholdelsen og Videreudviklingen af Transithandelen.

— — — skal man indskrænke sig til at udtale, at det efter Komiteens Mening ikke er ved høje Toldmure, at dansk Erhvervsliv skal blive ophjulpet, og det, at en udpræget toldprotektionistisk Bevægelse spores rundt omkring i Verden, ikke behøver at medføre, at Danmark for Tiden skal følge samme Vej. For den fremtidige Udvikling af Landets naturlige Næringsveje har det sin allerstørste Betydning, at den gennem lange Tider indenfor dansk Toldpolitik herskende frihandelsvenlige Tendens opretholdes i videst muligt Omfang. Dermed være ikke sagt, at Handelens Udøvere vil modsætte sig en naturlig Revision af de gældende Toldsatser, idet disse jo er gennemført i en Tid, hvor Prisniveauet laa i et helt andet Leje end nu, men man maa pointere, at en saadan Revision ikke bør benyttes til at gennemføre en helt ny Tendens i dansk Toldpolitik. Hvis Dele af Erhvervslivet under en eller anden Form skal støttes, synes en gennemført Toldlettelse paa Raavarer at maatte foretrækkes fremfor Forøgelse af Tolden paa Færdigvarer, idet en saadan Forøgelse let kan rumme en Fare for, at Danmark ikke bliver delagtiggjort i Verdensmarkedets nedadgaaende Prisbevægelser.

Hvad den til Handelens Lettelse saa udstrakte Kreditoplagsret angaar, finder Komiteen al mulig Grund til at understrege det ønskelige i, at denne saa enestaaende og fortræffelige Institution, der har gammel Hævd indenfor dansk Toldpolitik, ikke blot opretholdes i sit nuværende Omfang, men yderligere udvides, thi som Forholdene er nu, tvinges Købmanden ofte til at holde 2 Lagre for de Artikler, hvorpaa der for Øjeblikket ikke er Kreditoplagsret, hvilket kan være forbundet med saa store Omkostninger, at Konkurrencen ikke tillader det, og Muligheden for en Transithandel dermed let udebliver.

Af Hensyn til Kreditoplagsretten er en principiel Fastholden ved Vægttoldsystemet sikkert paa sin Plads, men herudover taler ogsaa mange andre Grunde for Vægttoldsystemets Opretholdelse, saaledes navnlig det Forkendskab til Toldbeløbet, Købmanden har, og den Ligestilling, der gives baade den store og lille Køber, den heldige og uheldige. Selv om det nemlig maa erkendes, at Værditoldsystemet i visse Retninger